

ВАЗДА

у камуністычнае партыі (бальшавікоў) Беларусі і Мен. АК КП(б)Б.

Рэдакцыя і галоўн. кантора АУТОРАН, 10 КРАСАВІКА 1928 г. № 85 (2392) Кешт асобнага нумару ўсёды 5 кап. Год выданьня дванаццаты.

УМОВЫ ПАПІСКІ:
На 1 м-ц 90 к.; на 3 м-цы—2 р. 60
на 6 м-цаў—5 р.; на 1 год—9 р. 7
Зьмена адраса: вясцовага—10 к.,
гарэдняга—20 кап.
Папсіка і абвесткі прымаюцца:
(грэці наворх) ад 9 год. раніш
Бел. Дзярж. Выд.
нішні РЭДАКЦІ

ПЛАТА ЗА АБВЕСТКІ:
896. г. ЛЕНІНГРАД
Універсітэцкая Набережная 7/9
Фундамент, Библиотеке Лен. Гос.
Унізе ронтета
Февр-дек. /Зв.1./

СЕНЬНЯ У НУМАРЫ

Нота тав. Даўгалеўскага французскаму міністэрству замежных спраў.—Забастовачны рух у капіталістычных краінах.—3-я сесія ЦВК СССР.

Паглыбленьне беларусізацыі БДУ.—Разводзьдзе ў Барысаве і Магілёве.—Новы парадак прыёму ў менскіх рабочых амбуляторыях.—Як застрахованаму папасьці на курорт ці ў санаторы.

АРТЫКУЛЫ:

Памятай аб антырэлігійнай прапагандзе (перадаван).—Тлючыя вогнішчы будучай вайны (што дала кёнігсбэргская канфэрэнцыя).—У Польшчы (нарыс Ільі Эренбурга).—Савецкая грамадзкасьць і кіно.—Што мы маем і чаго нам не хапае.

Памятай аб антырэлігійнай прапагандзе.

На практыцы нашай пасьлякастрычнавай працы мы навочна бачым посьпехі, адабытыя ў справе антырэлігійнае прапаганды. Зьнешнімі дашчэнтам буржуазію, раскрывшы ночы працоўным на сапраўдную ролю рэлігіі, як дапаможніка панукай класу ў справе ўціску працоўных, мы, у выніку гэтага, маем вялізарны адыход працоўных мас з-пад уплыву клерыкалізму.

Шырока разгорнутая ў першыя часы пасьля рэвалюцыі антырэлігійная праца ў апошні час некалькі наслабла, як і было адначасна тав. Сталіным на XV-м зьездзе партыі, калі ён гаварыў аб «наслабленьні антырэлігійнай барацьбы».

Гэты падвычайна адмоўны факт мае пацвярджэньне і ў нас, на Беларусі, і выяўляецца ў наслабленьні актыўнасьці ў працы таварыства бязбожнікаў, частковым адыходам некагорт часткі моладзі ад справы антырэлігійнае прапаганды, адсутнасьцю масавай запіскаўленасьці ў справе барацьбы за атэізм з боку моладзі, а таксама і некаторым ахалоджаньнем да арганізацыі антырэлігійнай прапаганды з боку нашых парт'ячэек, асабліва вясковых.

Між тым, свай вострасьці антырэлігійнай прапаганда ня страціла і на сёньнешні дзень. Пласты кулацтва ў вёсцы, непіманства

лігійнамі ўплывамі, якія зьяўляюцца вялізным тормазам, перашкаджаюць паступоваму разьвіцьцю справы сацыялістычнага будаўніцтва.

Зусім вразумела, што ў сьвяты, які адбываюцца, мы маем умаценьне дзейнасьці папоўства і сьвятанства, якія хочуць, бязумоўна, пашырыць свае ўплывы на насельніцтва. І калі ў горадзе ў адносінах да рабочых мы маем становішча здавальняючае, што лішні раз падкрэсьлена фактам яўкі на работу яўрэйскіх рабочых на 98 проц. пад час яўрэйскіх сьвят, то ў вёсцы мы павінны праводзіць вялікую антырэлігійную працу. Парт'ячэйкам трэба асабліва выразна растлумачыць насельніцтву ўсю класавую сутнасьці і рэакцыйнае значэньне рэлігіі, трэба давесці гэта ісьціну так, каб яна стала вразумелай бядняцка-серадняцкім масам. Адначасна, улічваючы, усю практыку папярэдняй антырэлігійнай прапаганды, трэба пабудаваць працу так, каб яна дала найлепшы эфэкт. Справа антырэлігійнае прапаганды павінна зьняці найбольшы водгук у сьвязаных масах і занадзь належае месца ў працы нашых палітасьветных устаноў як на вёсцы, так і ў горадзе (хаты-чытальні, нардамы, клубы, школы).

Вялікая роля ў гэтай справе належыць нашай моладзі і камса-

Хвалі клясавае барацьбы зноў узьнімаюцца Забастовачны рух шырыцца

Забастоўка гамбургскіх мэталістых

БЭРЛІН, 9. Мэталісты Гамбургскага раён, адхілішы трацейскую пастанову, якая ўхвалена ў поладу канфлікту, што вынік з-за пытаньня аб заробтку, абвясцілі забастоўку. Бездэкладнае абвясчэньне забастоўкі тлумачыцца непакоем рабочых, што трацейская пастанова будзе абвешчана абавязкова са сьгоды і нават пры падтрыманьні віраўнікоў агульна-імяцкага саюзу мэталістых, як гэта было ў часе забастоўкі рабочых гамбургскіх вэрфяў. Колькасьць бастуючых—калі 10.000 чалавек.

Крываваыя сутычкі ў часе „спатканьня камуністычнае моладзі“

БЭРЛІН, 9. Нямецкі самсамоц сьварыстаў вялікодны дні (у Заходняй Эўропе вялікодны тыдзень пачаўся 8-га красавіка) для арганізацыі ў Хемніцы агульна-імяцкага «спатканьня камуністычнае моладзі». Прыехаўшая ў Хемніц з усіх канцоў Нямецкай камуністычнай моладзь арганізавала ўчора дэманстрацыю. Паліцыя напала на дэманстрацыю, спрабуючы яе развагнаць. Пры сутычцы з дэманстрантамі паліцыя пусьціла ў ход халодную зброю, дзейнічаючы, галойным чынам, супроць тых удэльнікаў «спатканьня», якія прыехалі з Бэрліну. 3 дэманстрантаў паранены 19 чалавек.

Крызіс у ангельскай тэкстыльнай прамысловасьці

ЛЭНДАН, 8. Дзьве канфэрэнцыі прафсаюзу рабочых баваўнянай прамысловасьці ва ўхвалены рэвалюцыйны дамагаюцца, каб урад вызначыў камісію для абсьледваньня становішча тэкстыльнай прамысловасьці і для распрацоўкі мер супроць крызісу. Многія падкрэсьліваюць, што для перамогі крызісу неабходна ажыццэвіць поўную ці частковую нацыяналізацыю баваўнянай прамысловасьці.

Забастоўка броварных работнікаў у Лодзі

У Лодзі выбухнула забастоўка броварных работнікаў, з поладу жадаць на павышэньня платы. Забастоўка ахапіла ўсе лодзкія бровары.

Італьянская забастоўка

У правільні Відуэскага мануфактуры вынік наступны канфлікт: фірма звольніла з працы ўсіх работнікаў, але па двух тыднях пачала зноў іх прымаць, толькі на абніжаную плату.

Работніцы абвясцілі італьянскую забастоўку.

У лянкахшыры звальняюцца з працы 20 проц. гарнякоў

ЛЭНДАН, 8. Капальніцкасьці ў Ланкашыры (Англія) абвясцілі, што ў бліжэйшым часе скарадзіць лік горнарабочых у капальнях на 20 проц.

КІТАЙ

Яшчэ два гарады ў руках камуністых

НЬЮ-ЁРК, 9. Паведамляюць, што рэвалюцыйная войска ў складзе 3000 чалавек, пад кіраўніцтвам камуністых, захапіла гарады Іончун і Іонгон (правінцыя Гуандун). Гарнізоны гэтых гарадоў, плачуваючы камуністам, адмовіліся выступіць супроць рэвалюцыйнага войска.

Затрыманьне рэвалюцыйнае літаратуры

ШАНХАЙ, 9. Нанніномае бюро цензуры ў санавіку нафінансавала 100 паштовых пасылкаў з рэвалюцыйнай літаратураю.

Лютыя бойкі з паўночцамі

ШАНХАЙ, 9. Дзьве нанніноія арміі, а таксама хунаньскія войскі выступілі супроць Чжан Цзю-лія. Паведамляюць аб лютых бойках між войскамі Ён Сі-шана і мунданцамі. Наступ мунданцаў у раён Хуашіна адбіт.

Чырвоныя франтавікі рыхтуюць грандыёзную маніфэстацыю

БЭРЛІН, 9. Канфэрэнцыя віраўнікоў груп чырвонага саюзу франтавікоў Бэрліну і акаліі, паставіла ў мэтах выбарчае агітацыйна арганізацыю 15-га красавіка масавую маніфэстацыю ў Лютгартэне (буйнейшы пляц у Бэрліне), пасьля якога адбудзецца паход праз увесь Бэрлін. Каб умацаць падрыхтоўку да выбарчае кампаніі, ЦК чырвонага саюзу франтавікоў паставілі аднаасці назначыць на 27-га мая агульна-імяцкі дзень «спатканьня» членаў саюзу.

НА ЗМЯГАНЬНЕ З ПРАФБЮРАКРАТАМІ

НЬЮ-ЁРК, 7. Канфэрэнцыя левага крыла прафсаюзу гарнякоў, якая адбылася ў Пітсбургу, абрала выканком на чале з Брофі (вядомы дзеяч левага крыла амерыканскага прафсаюзнага руху, член амерыканскай рабочай дэлегацыі ў СССР). Выкапачы камітэт заклікае ўсіх членаў прафсаюзу горнарабочых не прызнаваць прэзэнтаван сучасным францыйным старшынёю прафсаюзу Льюісам пастановы аб выключэньні левага крыла з саюзу.

ЗЯБАСТОЎКА АМЭРЫКАНСКІХ ГАРНЯКОЎ

НЬЮ-ЁРК, 7. Паводле вестак „Дэйлі Уоркер“, забаставалі 10.000 горнарабочых Пітсбургскай вугальнай кампаніі, уласнікам якой зьяўляецца міністр фінансаў Злучаных Штатаў Мэйбл.

НА БАРАЦЬБУ З УРАДОВЫМ ЗАКОНАПРАЕКТАМ

ПРАГА, 8. Фабрычна-заводзкія намітэты ў некалькіх штатах Марашонае Аэстравы сымналі на 15-га красавіка зьезд фабрычна-заводзкіх намітэтаў усяго Аэстраўнага вугальнага басэйну, з мэтай абгаварэньня мер барацьбы з урадовым законапраектам сацыяльнага страхаваньня. Рабочыя 4-х працкіх заводаў паставілі патрабаваньня безадкладнага сільну зьезду фабрычна-заводзкіх намітэтаў усіх прапраемстваў Прагі.

Рэфармісцкі саюзы сабатууюць гэты рух і замест працягу барацьбы і ўсеагульнае забастоўкі абмяжоўваюць толькі патрабаваньнем сільну парламанту. Рэфармісты заўважваюць, што пытаньне павінна быць вырашана парламантам, а ня вуліцаю.

Аравійскія плямёны ў барацьбе за незалежнасьць

У апошні час сталі частымі сутычкі паміж незалежнымі аравійскім племенам Неджда і ангельскім войскам у Іране (дзяржава, якая знаходзіцца пад аховай Англіі). Сутычкі вынілі з учынкамі ангельцаў, якія імкнуцца захапіць тэрыторыю незалежных плямёнаў шляхам пабудовы умацаваных і

авіцыйных баз у пагранічных з Іранам краінах Неджда. У вясенніх учынках ангельцы шырока карыстаюцца самалётамі.
На здымку—ангельскі самалёт, зьбіты салдатамі незалежных аравійскіх плямёнаў недалёка граніцы.

Нота т. Даўгалеўскага французскаму міністэрству замежных спраў

ПАРЫЖ, 7. Поўнамоцны прадстаўнік СССР у Францыі Даўгалеўскі перадаў сёньня міністэрству замежных спраў Францыі ноту з напамінаньнем аб тым, што пачэ 24-га сакавіка поўнамоцна прадстаўніцтва зьвярнулася да міністэрства з запытаньнем у відзе ноты па справе аб увезеным у Злучаных Штатаў золале Дзяржбанка СССР, на якое заявіў прэтэнзію «Банк дэ-Франс».

Між тым, карэспандэнтам газет у Вашынгтоне міністэрства пацвердзіла атрыманьне 6-га сакавіка ноты французскага пасла ў Злучаных Штатах Клёдэля з наведаньнем аб асобных правах Францыі на золата Дзяржбанку і з зазначэньнем на прад'яўлены банкам іск на гэта золата.

У ноце 24-га сакавіка поўнамоцна прадстаўніцтва наведаньнем, што французскі пасол у Маскве адмаўляўся, як ад факта перадачы французскім паслом у ПАЗШ Клёдэлем міністэрству замежных спраў Злучаных Штатаў ноты, якая падтрымлівала прэтэнзію «Банк дэ-Франс» на золата Дзяржбанка СССР, так і факт падачы «Банк дэ-Франс» на гэтай справе іску ў амерыканскі суд. Францускі пасол гаварыў Чычэрэну, што гутарка шла толькі аб высьвятленьні, ці застаецца ў моцы пастанова 1920 году аб недатушчэньні ў Злучаных Штатах савецкага золата.

Поўнамоцнае прадстаўніцтва з прычыны гэтага прасіла ў ноце 24-га сакавіка міністэрства замежных спраў наведаньнем, ці верная вестка аб перадачы Клёдэлем ноты ўраду Злучаных Штатаў і калі та верна, дык наведаньнем поўнамоцнае прадстаўніцтва аб дакладным зьместе гэтай ноты.

Хоць міністэрства замежных спраў і абяцала праз некалькі дзён даць адказ на ноту поўнамоцна прадстаўніцтва ад 24-га сакавіка, але яно гэтага не зрабіла. Аб гэтым поўнамоцнае прадстаўніцтва напамінае міністэрству замежных спраў і просіць прысьпешыць адказ на другую ноту, якая падана сёньня.

серадзіцы групы насельніцтва. У гэтым сваім імкненні яны не адмаўляюцца ні ад якіх-бы там ні было сродкаў, а рэлігія займае ў асяродку арэвалу зброі буржуазіі не апошняе месца.

Пашырэнне сектанцтва на Беларусі вядома. Рост (праўда, на вельмі ананч) розных эвангельскіх, баптысцкіх і іншых сект за лік найбольш несвядомых, малакультурных пластоў насельніцтва, асабліва і, галоўным чынам, вясковага — факт, якога адмовіцца нельга.

Пераходзячы на новы этап сацыялістычнага будаўніцтва, ставячы перад сабою ва ўсю веліч пытаньне культурнай рэвалюцыі, мы ня маем права ня спыніць сваёй увагі на пытаньні барацьбы з рэ-

рожнымі, маючы на ўвазе, што наймелаве правядзены антырэлігійнай прапаганды прыводзіць да адваротных вынікаў.

Мы можам толькі тады быць упэўненымі ў паспяховай правядзены антырэлігійнай кампаніі, калі ёю, удлічваючы ўсю сутнасць пытаньня, зоймуцца партыйныя ячэйкі, якія павінны канчаткова жыць фармальны падыход да гэтага справы, які дзе-ні-дэ яшчэ наглядаецца.

На антырэлігійны фронт трэба кінуць лепшыя сілы, трэба ўсіх без выключэння партыйцаў абавязаць праводзіць антырэлігійную прапаганду, трэба гэты вучастак культурнага фронту вырабіць баявым.

Ад рэдакцыі: Нядаўна атрыманы ліст т. Антонова-Аўсеева на імя т. Сталіна і ліст т. Крэсьцінскага на імя т. Яраслаўскага, дзе лічы рупам у трагіцкай апазыцыі. Ніжэй друкуем ліст т. Антонова-Аўсеева і адпаведную вытрымку з лісту т. Крэсьцінскага.

І. ЛІСТ Т. АНТОНОВА-АЎСЕЕНКА

— Паважаны таварыш! Мой зварот у палітбюро ад 28-га кастрычніка, які і дадожана да яго мой ліст Л. Д. Троцкіму, у сваім зьмесьце мелі на толькі заяву аб згодзе ў асноўным у палітычнай лінійнай большасці ЦК і на толькі асуджаньне барацьбы супроць партыі, якая праводзілася апазыцыяй, але і ваіну аб маёй нявгодзе з арганізацыйнай палітыкай ЦК.

З таго часу адбыліся падзеі, якія прымусілі мяне перагледзець зноў пытаньне. І я прышоў да канчатковага вываду, што палітыку ЦК лоўнасьцю падзяляю і ў арганізацыйнай галіне. Я далучыўся да апазыцыі і паставіў адкрыта ўмяшчацца, на яе баку, ва ўнутрыпартыйную барацьбу пасля гутаркі з вамі ў снежні 1923 году. Імяна пасля гэтай гутаркі я паслаў палітбюро недапушчальна рэзкі ліст з абвінавачваньнем большасці ЦК у расколе партыі і г. д.

Я павінен перш за ўсё, імяна вам, т. Сталін, сказаць, што бачу існа, наколькі вы тады былі правы ў сваіх адносінах да Л. Д. Троцкага і яго павышай, і наколькі я ня быў правы. Вы зусім правільна ўзялі, што, узяўшы гутарку аб перадажэнні старога кадру і праівастаньні старыкам моладзі, Троцкі праяўляў свай недавер'ю да гістарычнай большавіцкай партыі і архівах уся на лабудову іншай партыі, якая рве з традыцыі большавізму і ў асноўным з яе ідэялогіі. Моў ралію тады і т. Дзяржынскі, які на маё выпытаньне (пры абгаварэньні майго

зьявіцца в ПУР) у аргюро адказаў мне запіскаю—трэба змагацца в Троцкім да кашпа, таму што ў сваёй барацьбе в партыі ён аб'ектыва ставіцца пэтар-арганізавалі дробна-буржуазных рэакцыйных сіл (падаю на памяць гэтыя словы Ф. Д.).

Валіаю падіораю інаў пазыцыі на ўнутрыпартыйнай барацьбе зьяўляўся дакумант, які завецца „наказам Леніна“. Але паярэджаньні ў гэтым дакуманце ішлі на двух лінійх. 1) Галоўнае выт. т. Сталін, ні адін раз вазначалі, што вазначэньні Леніна, асабіста аб вас, вы ўспрымалі і што інтарэсы партыі сталі да вас вышэй за ўсё.

Я пераконаным, што Уладзімер Ільіч быў бы далкам з ЦК у яго барацьбе з апазыцыяй, толькі больш хутка расправіўся-б з ёю.

Да сьвазанага павінен яшчэ дадаць:— Мые несправядліва лічаць даўнішнім і прававерным „трагіцкім“. Я з Троцкім пачаў супольна працаваць в 1915 г. у парьскім „Нашым Слове“. Але адразу ж і К. Залеўскі стваралі ў рэдакцыі „Наша Слово“ асобную групу, якая далком падзяляла погляды Леніна, і гэты выявілі, акрэсьлена публічна адмажываўшыся ад плавформы „нашаслоўцаў“ („Наша Слово“ 5 мая 1915 году). Імяна нас хваліў т. Ленін у „Сацыял-Дэмакрат“, як левую ў „Нашым Слове“ і на яго вазначэньні быў-бамі ў Парьжкі (Г. Беленькі) назадажэн з намі арганізаваньні кантарт-а'арганізаваньні „клуб інтэрнацыяналістаў“, у які Троцкі адмовіўся вайсьці, бо мы адкідалі пляцформу трагіцкіх. Неаднокраль у „Нашым Слове“ я выступаў супроць рэшткі яго рэдакцыі ў духу „Сацыял-Дэмакрат“. Некалькі пазьней я зноў рэзка вазышоўся в Троцкім, вядучы барацьбу супроць яго намеру, які быў падтрыманы т. т. Лазоўскім, Мануільскім і Л. Уладзіміравым, аформіць сваю партыю ў Расіі. Я внаходзіў, што валь в граніцай мы можам мець асобную групу для літаратурнага прадпрыемства,

дык у Расіі можа быць толькі адна партыя інтэрнацыяналістык—бальшавіцкая партыя.

Калі ў чэрвені 1917 году я прыбыў в за граніцы ў Швэц, дык вараз-жа для выкаваньня гэтай сваёй думкі, я фармальна ўвайшоў у партыю бальшавікоў, аб чым заявіў у „Праваде“, адмажываўшыся ад міжрэвінаў і абвінавадзіўшы Троцкага, які внаходзіўся тады на-ва партыяй, у крайнім індывідуалізьме.

Кожны раз мяне прыходзілася рваць в Троцкім як раз па пытаньні аб адносінах яго да партыі.

Я впаваць перад партыяй у тым, што не зрабіў усіх неабходных вывадаў ужо в вазначаната сваёй першага в ім вазыходжаньня.

Мые вважэцца, што выказаўшы палітбюро яшчэ ў кастрычніку мінулага году сваю згоду з ім у асноўных палітычных пытаньнях, я магу даяр абмажывацца гэтым лістом.

З таварыскім прывітаньнем Антонова-Аўсеева.

ВЫТРЫМКА З ЛІСТУ Т. КРЭСЬЦІНСКАГА.

— Перапіса маё в Л. Д. Троцкім аб апазыцыі носіць аднабаковы характар, бо складаецца толькі в матх лістоў, якія ваставаліся без адказу.

Лісты мае прадстаўляюць цікавасьць хіба толькі таму, што адбываюць мае крытычныя адносіны да тактыкі апазыцыі ў розных момантах ўнутрыпартыйнай барацьбы, якія прывалі ўрэшце да майго ідэявага разрыву в апазыцыяй, ня глядзячы на тое, што з большасцю кіраўнікоў яе я быў звязаны даўнімі і ляснімі адносінамі. (Я гавару аб ідэявым, а не аб арганізаваным разрыве, таму, што арганізаванай сувязі в апазыцыяй у мяне ня было).

З таварыскім прывітаньнем М. Крэсьціноні.

22-га сакавіка 1928 году.

Затрымаць жыццё гораду Небясьпека павялічваецца

ВАРЫСАЎ. (Па тэлефону ад нашага карэспандэнта) За апошнія два дні разводзьдзе значна павялічылася. Такава разводзьдзе ня было ў Барысаве ўжо 45 год. Дамба, якая злучае Нова-Барысаў з Барысавам, часткова размыта, ня глядзячы на ўсе ўжытыя меры. Пераправа на чайнох праз раку спынена. Мост, які злучае дамбу з ракой, знесены напорам лёду. Па Чырвоначармейскай вуліцы лёдам разбураны дом № 6. Вадой заліты лесавільны завод камбінату. Праца на ім спынілася. Электрастанцыя ўчора падавала святло з перапынкамі. Разводзьдзе паўражае зусім стэнціць падачу святла гораду.

У частцы дамоў вада стаіць на ўзроўні 2 арышн вышэй падлоі. Размыты печы і сьцені. Некаторыя жытары ўжо-ж не пакідаюць кватэр, абсталяваючы ў дамох спецыяльныя памосты. За адсутнасцю кватэр, для пацярпеўшых адседзены клубы і школы. Мабільнасамы транспарт. Узровень вады ў гэты час павышаецца. Возера Пелік лічы ня ўскрылася. Калі яго ўскрыецца, можна чакаць пашырэння разводзьдзя.

У фашысцкай Польшчы 3 жыцця беларусаў у Польшчы

22,5 млн. злотых на будову судоў і пастарункаў

У бюджэце Польшчы на 1928-29 год прадбачыцца 10 мільянаў 300 тысяч злотых на будову будынкаў для ваводства, старостаў, дамкоў для пастарункаў на ўсходнім і заходнім паграніччя дый стражнікі для паграніччыкаў і 12 мільянаў 200 тысяч злотых—на будову судоў. Такім чынам, больш чвэрці бюджэту пойдзе на ўстаноў, мэтак якіх вьяўляецца „законны“ ўціск працоўных. На школы пойдзе толькі 14 млн. 170 тыс. злотых—валя шоста часткі бюджэту.

„Зьбіраюць“ падаткі

Як падае „Газета Варшаўска“, у Лодзі мелі месца досыць паважаныя адраваньні паміж не ваявучымі падатні крамінікамі і сэквестратарамі скарбоўных урдаў. Сэквестратарам было загадана зьбіраць тавар у тых, хто ня мог заплаціць. Крамінікі масава пачалі бараніць свой тавар так, што ўлады мусілі выслаць атрады паліцыі.

На адной в вуліц была спроба адбіць скафіскаванія тавары, чаму варажко-дзіла паліцыя; вель некалькі параненых.

Дзелавыя колы ПАЗШ--за пашырэнне гандлёвых зносінаў з СССР

НЬЮ-ЁРК, 9. «Нью-Ёрк Таймс» піша: «У фінансавых і прамысловых колах савецкі ўрад лёгка атрымае кантроль над адпраўленым в ПАЗШ у Намеччыну сваім золатам, а потым адашле яго назад у ПАЗШ і, такім чынам, дасягне першапачатковае мэты.»

У гутарцы з прадстаўнікамі банкаўскіх колаў і юрыстымі, карэспандэнт ТАСС выявіў, што адносіны ўраду ПАЗШ да савецка-амерыканскага гандлявага вельмі няпэўнымі. Інцидэнт в савецкім золатам зноў высювае пытаньне, наголькі ўгрунтавана заява ўрадавых колаў, нібы вядорычаныя СССР не перашкаджае развіцьцю савецка-амерыканскіх гандлёвых зносінаў. У дзелавых колах падкрэсьліваюць супярэчнасьць між адмоваю ўраду ПАЗШ прыняць савецкае золата і вольным продажам савецкае плаціны на амерыканскім рынку.

Не зважаючы на непаразуменьне в савецкім золатам, у дзелавых колах папуе імкненьне працягваць курс на пашырэнне савецка-амерыканскіх гандлёвых зносінаў.

Трэцяя сэсія ЦВК СССР

МАСКВА, 9. Адчыненыя трэцяя сэсія ЦВК СССР чацьвертага скліку адбудзецца 11 красавіка. Парадак дня: бюджэт СССР і саюзных рэспублік на 1927-28 г. (дакл. т. Бружанай); садаклад бюджэтнай камісіі і ЦВК СССР (дакл. т. Шмідт); зацьверджэньне справаздачы аб выкананьні адзінага дзяржбюджэту СССР на 1925-26 г. (дакл. т. Вайнштэйн); адзіны сель-гасп. падатак (дакл. т. т. Калінін і Фрумкін); зацьверджэньне пастаноў, ухваленыя між сэсіямі (дакл. т. Энукідзе).

У БАРАЦЬБЕ ЗА МІР (Гутарка з тав. Літвінавым)

Хоць справа разброеньня,—гаворыць т. Літвінаў,—ніколі не прасунулася ўперад, тым ня менш, адно тое, што ўдалося на гэты раз выкрыць прычыны безымянінаваьці дзейнаьці камісіі па разброеньні пры Лізе Нацыяў,—зробіць вялікую ўслугу справе разброеньня.

Нашае вытоупленьне вазумоўна прываала ўвагу самых шырокіх колаў усяго сьвету да справы разброеньня і да тых супярэчнаьці і разгалосьсаў у палітыцы савоцакае і капіталістычных дзяржаў, якія выявіліся ў спрэчках наконт нашага прасену.

Гэтыя шыронія нолы змогуць даяр больш ясна разуменьне, чаго яны павінны чанаць ад сваіх урадаў у справе разброеньня. Шыронім масам працоўных капіталістычных краін стане больш яонім, якім чынам яны могуць рабіць уплыў на далейшую палітыку сваіх урадаў у пытаньнях разброеньня.

Рэзалюцыя, якая ўхвалена большасцю камісіі наконт савецкага прасену аб разброеньні—быць-мога вельмі апошняе слова камісіі ці нават усёй Лігі Нацыяў па пытаньні аб разброеньні.

Забойства пэрсідзкага міністра

ТЭГЕРАН, 7. У Лурьстане забіты пэрсідзкі міністр грамадзкіх работ Абдула-Хан-Тажмасб, які быў пасланы для вядзеньня перамоў з лурьстанскімі паўстанцамі, а таксама для наглядку за лабудоваю шашы Харэмабад-Дзізфул. Забойства адбылося пры наступных аналічнаьціах: у часе павароту ў Боруджэрд з інопэцыянай пазедзі на Абдула-Хан-Тажмасбі напад паўстанцаў і атакі на іх. У часе сутычкі Абдула-Хан быў цяжка паранены ў живот. Атрымаўшы звесткі аб параненьні міністра грамадзкіх работ, пэрсідзкі ўрад высаляў у Боруджэрд самалёт з двума дактарамі, якім, аднан, не ўдалося застаць параненага ў жытых. Цела забітага наміроўваецца ў Тегеран для пахаваньня.

Тлеючыя вогнішчы будучай вайны

ШТО ДАЛА КЭНІГ БЭРГСКАЯ КАНФЭРЭНЦЫЯ

Польска-літоўскія адносіны зьяўляюцца адным з тых тлеючых у Эўропе вогнішч, адкуль можа выбухнуць полымя будучай вайны.

Паміж Польшчай і Літвой да гэтага часу (ад часу захвату ў 1920 годзе польскім генэралам Жэлігўскім г. Вільні) ні мір, ні вайна. Літоўскі ўрад адмаўляецца падтрымліваць якія-небудзь адносіны з Польшчай—дыпلماتычныя, гандлёвыя, транзытныя, паштовыя і дамагаецца звароту Віленшчыны, ня глядзячы на санкцыянаваньне гэтага захопу апякунамі Польшчы—Францыяй і Англіяй.

Польскія-ж памешчыкі, буржуазія і ваеншчына толькі і думваюць аб падпарадкаваньні сабе ў гэты ці іншай форме ўсёй Літвы і робяць ёй усялякую шкоду аж да падрыхтоўкі адкрытых нападцаў.

У лістападзе мінулага году справа дайшла амаль не да вайны, і Пільсудскі ўжо рыхтаваўся да маршу на Коўна. І толькі папярэджаньні з боку савецкага ўраду, што ён не дазволіць праглынуць Літву, а таксама трывога з гэтае прычыны ў Нямеччыне, прымусілі Пільсудскага паменшыць свой запал і часова скарэціць свае ваяўнічыя планы.

Пасля выступленьня савецкага ўраду, прышлося ў гэтую справу ўмяшчацца і Лізе Нацыяў, членамі якога зьяўляюцца і Літва і Польшча.

Але вырашыць польска-літоўскі канфлікт па сутнасці, як і наогул падобныя канфлікты, Ліга Нацыяў была няздольная і запрапанавала Польшчы і Літве самім мірна ўмовіцца і наладзіць добрасуседзкія адносіны. Для выгананьня гэтай пастановы Лігі, у Кэнігсбэрге адбылася польска-літоўская канфэрэнцыя. Практычныя вынікі гэтай канфэрэнцыі надта нязначныя. Ні асноўныя пытаньні аб Віленшчыне, ні іншыя—як, напрыклад, пытаньні пашпартоў, гандлю, паштовых зносінаў і інш.—на канфэрэнцыі ня былі вырашаны. Канфэрэнцыя толькі абрала камісію, якія ў далейшым будзь распрацоўваць прыватныя пытаньні, а вырашэньне іх—гэта толькі пытаньне яшчэ будучага.

Але тым ня менш, кэнігсбэргская канфэрэнцыя мае вялікае значэньне, як пэўны посьпех невяліччай Літвы, якая бароніцца ад насядаючай на яе ва многа раз больш магутнай Польшчы.

Польскі ўрад, бяручы ўдзел у кэнігсбэргскай канфэрэнцыі, у аспе міністра Залескага, імкнуўся да наступных мэтаў: 1) дабіцца аднаўленьня зносінаў паміж Польшчай і Літвой на ўмовах карысных для Польшчы; 2) прымусіць літоўскі ўрад проста ці ўскосна прызнаць закон Віленшчыны і 3) у выпадку ўпартаьці з боку літоўскага ўраду прад-

ставіць яго перад эўрапейскай грамадзкай думкай, як віноўніка канфлікту, як парушыцеля пастаноў Лігі Нацыяў, супроць якога законным зьяўляецца прыстасаваньне зброі.

Ніводнай з гэтых мэт польскай дэлегацыі дасягнуць ня ўдалося, хоць яшчэ перад канфэрэнцыяй і польскі і францускі друк пачаў нападца на Літву і паганаў па яе адрасе ў выпадку няўступлівасьці.

Не ўдалося таксама польскаму ўраду прадставіць Літву, як падбухторшчыка бойкі.

Запаўняючы ўсякімі мерамі абміралюбстве Польшчы, Залескі ў довад гэтага запрапанавалі заключыць дагавор аб узаемным ненападзе. Але і гэты фонуэ ня ўдаўся. Згаджаючыся ў прыныцы на такі дагавор, Вальдэмарас адначасова значаючы, што гэты дагавор нічога ня дасць, пакуль польскі ўрад не пакіне арганізоўваць блізка каля літоўскай граніцы банды з літоўскіх эмігрантаў пад кіраўніцтвам польскіх афіцэраў і падрыхтоўваць пераварот у Коўне; таму для палепшаньня польска-літоўскіх адносінаў неабходна перш за ўсё спыніць такія варажыя дзеянньні. У пацьверджэньне сваёй заявы Вальдэмарас падаў рад фактаў апошняга часу, як, напрыклад, напад на літоўскіх пагранічнікаў, на што Залескі нічога ня мог адказаць і такім чынам міралюбства ўраду Пільсудскага ў адносінах да Літвы атрымала ў Кэнігсбэрге належную ацэнку, на гле-

вагу ён выставіў бессавое контр-патрабаваньне—звароту страт Польшчы за ўдзел Літвы ў савецка-польскай вайне 1920 году на нашым баку. Усе гэтыя пытаньні будзь разьбірацца ў далейшым камісіямі.

Не ўдалося таксама польскаму ўраду прадставіць Літву, як падбухторшчыка бойкі.

Запаўняючы ўсякімі мерамі абміралюбстве Польшчы, Залескі ў довад гэтага запрапанавалі заключыць дагавор аб узаемным ненападзе. Але і гэты фонуэ ня ўдаўся. Згаджаючыся ў прыныцы на такі дагавор, Вальдэмарас адначасова значаючы, што гэты дагавор нічога ня дасць, пакуль польскі ўрад не пакіне арганізоўваць блізка каля літоўскай граніцы банды з літоўскіх эмігрантаў пад кіраўніцтвам польскіх афіцэраў і падрыхтоўваць пераварот у Коўне; таму для палепшаньня польска-літоўскіх адносінаў неабходна перш за ўсё спыніць такія варажыя дзеянньні. У пацьверджэньне сваёй заявы Вальдэмарас падаў рад фактаў апошняга часу, як, напрыклад, напад на літоўскіх пагранічнікаў, на што Залескі нічога ня мог адказаць і такім чынам міралюбства ўраду Пільсудскага ў адносінах да Літвы атрымала ў Кэнігсбэрге належную ацэнку, на гле-

дзячы на ўсе прымірэнчыя прыёмы Залескага. Па якім шляху ў далейшым пойдучь узвемаадносіны паміж Польшчай і Літвой. Ці дадуць што-небудзь камісіі? Гэта заленіць ад цэлага раду прычын, і ў першую чаргу ад далейшых дзеяньняў Пільсудскага, а таксама і ад таго, ці будзе сучасны літоўскі ўрад і ў далейшым абараняць незалежнась Літвы, ці ён пад націскам „вялікіх дзяржаў“ пойдзе на змову з Пільсудзім і здрадзіць Літве. Ва ўсякім выпадку Кэнігсбэргская канфэрэнцыя ўносіць некаторае часовае заспакаеньне ў польска-літоўскія адносіны і паслабляе пагрозу вайны на ўсходзе Эўропы, а разам з тым дае Літве магчымасьць ў далейшым змагацца за свае правы.

У Кэнігсбэрге савецкіх прадстаўнікоў ня было, але як у лістападзе мінулага году выступленьне савецкага ўраду папярэдзіла вайну, так і зараз цень СССР, які маўкава падае на Кэнігсбэрг, прымусіў Залескага трымацца мяккага тону, а Вальдэмарасу даў магчымасьць адбіць дыпلماتычны націск Польшчы, Лігі Нацыяў і „вялікіх дзяржаў“.

ЗАДАЧЫ ПАРТЫ НА АНТЫРЭЛІГІЙНЫМ ФРОНЦЕ

Трэба падцягнуцца

Факт «пасаблення антырэлігійнай барацьбы», які адначасна тав. Сталін у яго дакладзе на 15-м зьездзе УсёйП(б), ня можа быць аб'яўлены маўчалівым.

Мы маем у налічэнні бізуючнае паніжэнне зацікаўленасці да «бязбожнай» работы, якая асабліва шырока разгорталася ў першыя гады рэвалюцыі. З асаблівым запалам кінулася ў гэтую справу моладзь, але хутка-ж запал гэты пачаў астыпаць. Адыход моладзі, калі ня проста дээртэрства, з гэтага вучастку культурнага фронту паглядаецца зараз усюды.

Усім вядомы агульны факт, што ў бібліятэках ВНУ амаль адсутнічае літаратура на пытаньнях антырэлігійнай прапаганды. Наша моладзь не ня чытае і ня цікавіцца ёю. «Рэлігія для мяне—пытаньне ўчарашняга дня»,— так звычайна гаворыць наша моладзь.

Само сабой зразумела, што на сутнасці справы мы ня можам разглядаць інакш, як адмоўнае зьявішча гэту страту зацікаўленасці з боку моладзі на пытаньнях рэлігіі. «Я ў бога ня веру, я вывадіў сваю галаву ад забабонаў рэлігіі, а што перажываюць і я думаюць паўтараста мільёны працоўных-землякоў,—гэта для мяне няважна, на гэта мне наваляваць».

Падобныя адносіны да справы ёсьць простае неразумьне «кіруючай ролі» пралетарыяту ў перажываньні часу, простае адмова ад яго кіраўніцтва ў клясавай барацьбе, простае неразумьне і забыцьцё яго палітычных абавязкаў.

Намалы, вінавата ў гэтым на кожнай моладзі.

Было-б простым зьлічыць маўчаць аб тым факце, што і ў нашым партыйным асяродкім адносіны да антырэлігійнай работы да апошняга часу былі ў лепшым выпадку толькі павярхоўнымі. Уся наша безбожная работа праводзілася «на отлет», ізалівана, у поўным адрыве ад агульна-партыйнай работы, нагараючы на кожны кроку з палітычнай работы вырабляюцца ў ахатарства, вельмі часта надта дурной якасці. Замест таго, каб зрабіць адбыткам шырокіх мас працоўных, яна ставілася ўдзелам вузкага кола аятараў, якія цікавіліся чымсьці «аб богу» з філёзафскага пункту гледжаньня, вельмі часта не разумеючы палітычнай ролі рэлігійнай барацьбы ў агульнай барацьбе.

Асабліва цяжка і тым ня менш усім неабходна канстатаваць факт асаблівага «адбору» на безбожную работу таварышоў, якіх найменш усяго патрабны партыі. Людзей патрабных арганізацыі безбожнай атрамліваюць толькі «з бою». Безбожная работа да гэтага часу ня лічылася нават за партнагрузку. Яна выконвалася амаль што з-за замілаваньня да мастацтва.

Чым-жа тлумачацца такіе «напівцадзельскія» адносіны да справы на гэтых вучастку фронту нашай клясавай барацьбы?

Амаль што не адзінаю прычынаю нашай насмўнасьці ў гэтай галіне зьяўлялася перакананьне, што царква праваслаўная раскладаецца і ледзь жыве. «Ці-ж варта аб яе рукі пеццаць?»

Посьпехі сацыялістычнага будаўніцтва, зьявалася сямү-таму з нас «самі сабор» без уславак спецыяльнай агітацыі, адеунуць «царкву хрыстову» на вадні плян».

Але тут была працуньчана адна акалічнасьць. Абломкі старога рэжыму, якія жывуць і ў наш час, гэтак сама, як і капіталістычныя новатворы, асабліва кулацтва, усім не намераны зьліжышы рукі чакаць набліжэньня ўласнай сьмерці.

«Канчатковая перамога над нашымі клясавымі ворагамі,—гаворыць Ленін,—вымагае «завядай вайны», вайны не на жыцьцё, а на сьмерць, бо супраціўленьне буржуазіі, іменна зараз, у эпоху дыктатуры пралетарыяту, «удзесьцерава яе зьяржэньнем» («Дзіцячая хвароба ляміны ў камунізьме»).

Гэта акалічнасьць была адзначана і тав. Сталін у яго дакладзе: «Характэрнай рысай новай буржуазіі зьяўляецца тое, што яна ў процілегласьць рабочай клясе і сялянству ня мае падстаў быць задаволенай савецкаю ўладаю».

«Калі нашы прамысловыя і нашы гандлёвыя органы растуць,—сказаў ён,—дык дэсяткі тысяч дробных і сярэдніх капіталістычных разбураюцца», «выпіхаюцца» вон, за борт жыцьця. «Адгэтуль контррэвалюцыйныя настроі ў гэтых пластах».

Якім-жа шляхам рэалізуюцца гэтыя настроі?

Адзінаю палітычнаю плянформам, зручнай для выступленьня капіталістычнай дробна-буржуазнай реакцыі, адзінай легальна-існуючай арганізацыяй зьяўляецца царква і сьвятаньца «братцамі ў бою».

Іх лэзунг—«братство во хрысте» ў руках кулацка-напівцадзельскай буржуазіі зьяўляецца зброяю, пры дапамозе якое яны робяць сямү расвадзень аднымі клясавы фронт пралетарыяту. Булак і пралетары, як дзедзі аднаго «бацькі нябеснага», становяцца «братцамі ў бою».

Незадавальненьне з боку кулацка-напівцадзельскай буржуазіі савецкаю ўладаю—зьявішча усім невыпадковае. Невыпадковым зьяўляецца таксама і папўскае ажыўленьне, аб якім так многа гавораць у наш час. Не жадаючы здавацца без бою, буржуазія робіць спробы скарыстаць палітычны апарат сваёй ўплыў—рэлігійны і сьвятаньцкі арганізацыі на ўсе 100 проц.

Паны разгортаюць максымальнае напружаньне ў працы. Яны прабіраюцца ў рабочыя казармы і іатэрнаты, яны ходзяць па вятарах пралетараў, яны вежаюцца на шыю сваёй «пастве», амаль што сілаю выцягваючы саракоўкі і паўрубкі з яе кішэняў.

Зробленую прабоўку мы павінны забіць зараз-жа пагрук: партыйныя камітэты на месцах павінны, ня трацячы часу: 1) кінуць неабходныя сілы на гэты забыты вучастак культурнага фронту. Неабходна 2) абвясціць антырэлігійную прапаганду абавязкам усіх членаў партыі без выключэньня. Неабходна 3) прызначыць антырэлігійную работу партнагрузкам.

Мы павінны раз назаўсёды пакончыць з забабонамі, паводле якіх антырэлігійная прапаганда ёсьць «от безделья руководель».

Мы павінны зразумець тое, што раней нас зразумеў наш клясавы вораг. Мы павінны абвясціць яму вайну не на жыцьцё, а на сьмерць вайну папоўшчыне ва ўсіх яе відах.

Барацьба з рэлігійным дурманом ёсьць неадкладная задача дня.

Па-за межамі гэтае ўмовы наша культурная рэвалюцыя над звычайна затрудняюцца.

Мы павінны «зварнуць» значна больш увагі на антырэлігійную прапаганду, улазваючы яе з агульна-палітычнай работай.

Скарачаем лік сходаў і пасяджэньняў

(Рэчыцкая партарганізацыя, Гомельшчына)

У мэтах спрашчэньня і рацыяналізацыі партаргату Рэчыцкай раённай партарганізацыя парашыла агульныя сходы ячэек праводзіць адзін раз у месяц, пленумы РК адзін раз у паўтара месяца і пасяджэньні бюро РК і ячэек 3 разы ў месяц, пры чым ва ўсіх пратаколах не фісавалі даклады, спрэчкі і заключныя словы, а толькі паказвалі прывышчы дакладчыкаў і выступаючых у спрэчках і пастановы.

Прадаколы бюро РК і пленуму па ячэйках не пасылаць, а толькі выпіскі, якія датычаць ячэек, а ячэйкі ў РК пасылаюць пратаколы толькі агульных сходаў і выпіскі бюро, якія патрабуюць санкцыі і зацьверджаньня РК.

Усе пасяджэньні і сходы павінны пачынацца ў строга вызначаны час і працягаюцца ня больш 3 гадзін (акрамя пленумаў).

Пасяджэньні бюро РК, ячэек і фракцый рабіць у нерабочы час. Дзень адпачынку ўстанавіць панядзелак.

З прычыны гэтага рашэньня фракцыі РК і РКБ сумесна з упоўнаважанымі РСІ прапрацоўваюць пытаньне аб рацыяналізацыі сваіх апаратаў.

ТАЭЛЕГРАФУ, ТАЭЛЕФОНУ, ПОШТАЙ НАШЫХ КАРЭСПАНДЭНТАЎ

КРЫГІ НАСТУПАЮЦЬ...

(Ад нашага спэцыяльнага карэспандэнта)

Совецкая ськера адразу і пэчэ-кава расьсекала чорную няруш-насьць рэчак і яам, уотрывожа-ныя і зьня, рынуліся на талыя плашчывыя палі, на кволья хібар-кі людзей, зьвясцях праслы пзатоў і калышучы на бліскучых плічох вьзлічэньныя крыгі...

Усё мястэчка, усё руплівае па-сольніцтва гэтых сьмешных Чаш-нікаў—ад чарнай Сфэйры—гас-падні баждзжага дому да бравых міліцыянераў у чорных папалах, якія наводзілі парадак,—усё на-сольніцтва зьбеглася да мосту над роднай Улянкай назіраць разьвяд-дэ. 15-дзясньвья крыгі згрудзі-ліся ля мосту і наіраілі на яго ладзьянымі грудзямі. Мост трашчаў і дрыжаў, і над яго рызыкоўным лэсам дрыжала мястэчка.

Эфрой-сьлесар у цьвэрдай счар-нелай аўчыне з цьвэрдым счарне-лым тварам, упёршыся жоньці ў парэнджы, паўтараў з староц-кім захапленьнем.

— Ай-ай-ай... Якія крыгі! Я 50 год жыў у Чашніках—і ніколі такога ня было. Тут трэба з гар-

мат біць—інакш нічога ня вый-дзе.

Гармат ня было, але храбрацоў і доўгіх кручкастых багроў не бра-кавала.

Два разы ў мястэчку званілі трывогу. За ратунак мосту дру-жна ўзліся рабочыя дарожна—бу-даўнічага вучастку, пажарная ка-манда і наасобныя хлопцы.

«Безумству храбрых поем мы песню...»

Зразумела, было не да песень. З ськерамі за поясам скакалі людзі на крыгі, секлі і піхалі іх. А ка-лі адломваўся ўрэшце кавалак—храбрац пляваў на русі, нёсься пад мост, надскокваў і опрытна ча-підўся за насціла...

Каламутная вада ўсьвалялася на паўтары сажні вышэй нармальнага ўзроўню. Ужо зьяніло два «кусты». Напсавала лэдэрэзы. Каб не зьяс-ло мосту, неабходна было раадрэ-біць і прапусціць цэлую армію крыг. Людзі працавалі бесперастан-ку два дні і дзьве ночы. З надры-нымі крыкамі—«яшчэ-э-яшчэ», з шчырай маляршчынай (яна гучыць

у такіх разох усім непахабна), пад напорам дзясцікаў грудзей,—павольна рушыліся крыгі—маўклі-выя адзінні стыхійнага нашчасьця.

Поччу, калі мітусіліся язькі не-пакорных паходняў і над хаткамі Слабады, за мястэчкам, усплываў матавы месяц,—праца ня спыняла-ся, толькі ішла яна цішэй, спа-кайней, як на руінах дагараючага пажару... Мост абаранілі.

За некалькі дзясцікаў вьрст ад Чашнікаў, у Лешелі, адбылася та-кая-ж барацьба з таюй-жа пера-могай.

Мосту праз раку Аса нагаражала намінучал пагібель пад навалай лэдзьяных глыб. На барацьбу з сты-хіяй выступілі вайсковыя часці.

З глыбокімнутраным гудам уз-рываліся дэманічныя машкі і лэдзьяны асколкі ўспыхвалі на вь-сеньным сонцы. Бухалі гарматы. Чацьвэра сутак адбівалі лопельцы наступ крыг. Зараз небясьбека мі-навала.

Бурная вясна, вясёлая вясна... Міх. Гольдбэрг.

М-ка Чашнікі,

Ня я вінават, віно вінавата

Малады хларец Радкевіч Янка, ён працуе наборшчыкам, зарабляе даволі добра. Але п'янствуе, п'ян-ствуе без канца. 4 разы атрымлі-ваў вымовы за п'янства. П'янствуе ня толькі сам, але і спойвае та-варышоў. Скарыдзілі жонкі рабо-чых, што ён вьводзіць з дарогі іх мужоў. Ледзь у каго-небудзь у кі-шэпі завалюцца лішняя вапэйка—побьдэм у піўную. Пасьлі папой-кі на прыходзіць на работу. Такія паводзіны члена партыі служылі дрэнным прыкладам для беспартый-ных рабочых. Невазькі раз яго лчэйка выклікала на бюро, ставіла пытаньне. Некалькі раз ён даваў абіцаньне кінуць п'янства, але яго абіцаньні заставаліся добрым намерам, ятм, як перадаюць, вы-машчана пекла.

П'янства ўцягвае людзей у пры-тон. І Радкевіча ўноч з 29-га на 30-га студзья 1928 году міліцыя арыштоўвае ў прытоне распусны сумесна з прастытуткамі.

— Ты якім гэта чынам сюды панаў,—пытаюць яго ў міліцыі.

— Ды так, раней быў у піў-ной, адтуль пашоў на Савецкай у нейкую вятару. Дзвўчаты там заўсёды ёсьць, з вуліцы браць іх ня прыходзіць, тама і аручя...

Зьліжылі пратакол

Злачынныя адносіны да распаўсюджаньня беларускай кніжкі

ВІЦЭБСК. (Уласны нар.). Аб-сьледваньнем віцебскіх бібліятэ-тэ і клюбаў устаноўлена, што гэтымі арганізацыямі для пра-соўваньня беларускай літарату-ры ў масы зроблена вельмі мала.

Сродкі, якія адпуснаюцца на набыцьцё беларускай літарату-ры і літаратуру нацменьшась-цяй, выдаткуюцца толькі ў разьмеры каля 10 проц. Беларуска кніжка горш рэкламу-

ецца і слаба рэкамэндуоцца чытачу. Рэкорд у гэтых адно-сінах пабіла агэнтства друку. Ва многіх з яго кіёскаў не знайшлося ніводнай беларускай кніжкі. Нацкамісія пастанавіла выклікаць прадстаўніка агэн-цтва друку для дакладу аб сваёй працы.

Нацкамісія пастанавіла так-сама, каб усе афішы ў гора-дзе друнаваліся на беларускай мове.

Безгаспадарнасьць на фабрыцы „Самаход“

ВІЦЭБСК. (Уласны нар.). Аб-сьледваньне дэянасьці абуть овай фабрыкі «Самаход» выявіла рад фактаў безгаспадарчасьці і нядбай-ных адносін да справы з бою ад-міністрацыі. На фабрыцы адсутні-чаў лі-б там ні было кантроль над цэхамі, складамі і г. д., у вы-піку чаго выявілася «ўпечка» паў-дэбонькай сьмерці і зьявіліся

хоўваньню грошай, у часе камап-дыроўкі дырэктар фабрыкі Чар-ноўскага ў Маскву увозіле зьнікла невадома куды 3140 р., на што ні-якіх апраўдальных дакумантаў няма.

Усё гэта разам улічыла фабрыцы ў 25.709 р. Выкрыты тавсама ліш-кі сырцу і гатовых вырабаў, пры-кладна на 15 тыс. р.

Напярэдадні сплаву

ВІЦЭБСК. Цэны на сплаў леса-магар'ялу ў бігучым сэзоне будзе зьніжаны на 7 проц., што складае разам з зьніжэньнем мінулага году 19 проц. У працігу сплаўнага сэзону па Зах. Дзвўіне пройдэ 5.832 палты, з якіх для Віцебску 1.183 з дрывані і 2.273—з тэх-нічным лесам.

Дрэнна стаіць справа з мадуін-тамі для сплаўшчыкаў. Па прак-це, мадабслужоўваньне будэе пра-водзіцца праз гарадзкую абулято-рыю. Спецыяльны пуньвты не ўтвараюцца. У зьязку з гэтым прэзыдыум гарсавету адначыў не-абходнасьць утварэньня асобных пунстаў для сплаўшчыкаў, а так-сама прапанована зьнішчыць усе ненармальнасьці ў выдачы зарпа-ты сплаўшчыкам, якія неглядаліся ў мінулым годзе.

Разводзьдзе ў Магілёўшчыне

МАГІЛЁЎ. (Уласны нар.). Вада на Дняпры ўжо перавысіла мак-сымальны ўзровень мінулага году. Шмат дамоў на Лупалаво і па Мікалаўскай вул. заліты вадою. Мініёр падрываюць лёд каля мосту. Вада прыбылае. Аб вялікім разводзьдзі паве-дамяюць таксама з Бышава, дзе затоплены чакаторыя і

Пяць год Дзяржпляну БССР

НА УРАЧЫСТЫМ ПАСЯДЖЭНЬНІ 7-ГА КРАСАВІКА

Пяцігоддзе свайго існавання Дзяржплан БССР адзначыў урачыстым пасяджэньнем з удзелам прадстаўнікоў партыйных, урадовых, гаспадарчых, прафэсійных і іншых арганізацый.

У прэзыдыуме т.т. Васілевіч, Галадзед, Карклін, Карп, Ігнатоўскі, Гэльтман, Бунін і інш.

Тав. Карклін, адкрываючы пасяджэньне, спыняецца на значэньні юбілею.

Тав. Патроўч падрабязна азнаёміў сход з работай Дзяржпляну БССР за 5 год.

З вялікай цікавасьцю была выслухана прамова старшыні СНК тав. Галадзед, які намеріў далейшыя тычы ў рабоце плянавых арганізацый.

— Перад Дзяржпланам БССР, — гаворыць тав. Галадзед, — стаіць яшчэ рад цяжкіх задач, звязаных з нашым будаўніцтвам. Патрабуецца вялікая напружанасьць усіх сіл для вырашэньня гэтай задачы.

Савецкая дзяржава траціць на новае капітальнае будаўніцтва дзесяткі мільёнаў рублёў. Траціць гэтыя мільёны без дакладна правяраных плянаў і даных — значыць кідаць грошы на вецер. У плянаваць павінны ўносіцца элементы навукі і тэхнікі.

Нам асабліва цяжка гнацца за навукай Заходняй Эўропы. Навуковае спадчына пакінута нам вельмі

мізэрная. Эўрапейская-ж навука ад нас хаваецца, А мы павінны ісьці ня толькі побач з эўрапейскай навукай, але ўперадзе. Цяжкі наша будаўніцтва ня будзе такім, якім яно павінна быць.

Мы ўжо, — кажа далей тав. Галадзед, — маем кадр добрых энэргічных плянавых работнікаў. Для прыкладу можна ўзяць матар'ялы па пяцігоддзі, у якіх прыкметна даволі магутная думка. Нашы спэцы вельмі добра працавалі над тымі заданьнямі, якія паставіў перад імі ўрад. Мы можам быць упэўненымі, што і ў далейшым паставіленыя задачы будуць выкананы, і Дзяржплан Беларусі зойме патрэбнае месца ва ўсёй сыстэме сацыялістычнага будаўніцтва.

Уся гаспадарчая і эканамічная палітыка ўраду ўжо зараз арыентаецца цалком на рабоце Дзяржпляну. Асноўная далейшая задача — унесці больш аб'ектыўнасьці ў працу Дзяржпляну. Але гэтая аб'ектыўнасьць ня можа быць абстрактнай, яна павінна выходзіць з задач, якія стаяць перад пралетарыятам, у інтарэсах пралетарыяту.

Далей прадаўнікоў Дзяржпляну віталі т.т. Ігнатоўскі (Інбелкульт), Гэльтман (Камвуз), Арлоў і інш.

Дзяржплан з прычыны свайго пяцігодзьзя атрымаў рад прывітальных тэлеграм ад Дзяржплянаў саюзных рэспублік і г. д.

Новы парадак прыёму ў рабочых амбуляторыях

З 6 красавіка хатняя і амбуляторная медыцамага дэцэнтралізавана па амбуляторыях: 2-ой (Нова-Маскоўская, 24, тэл. 826); Камавуўскай (Красная, 22, тэл. 922); Парасьпенскай (Братоўківа, 33, тэл. 456); Ляхаўскай (вул. Ленорты, тэл. 1157).

У ЦР амбуляторыі прымаецца запис на дом і прыём тых хворых, якія жывуць у цэнтральным раёне, вядома-спісую. Для выкліку доктара на дом неабходна звяртацца толькі ў раённую амбуляторыю, там-жа выдаюцца даводкі аб раёнай дапамозе і вырашаюцца пытаньні аб водпусках. Кансультацыі па ўсіх спецыяльнасьцях — у ЦР амбуляторыі праз раённую амбуляторыю.

Нацыю дзяжурства толькі ў цэнтральнай амбуляторыі з 6 гадз. вечары да 6 гадз. раніцы.

Па нядзелях і рэвалюцыйных святах дактары выклікаюцца з ЦРА (раённая дапамога) у выключных выпадках.

Кватэры для чыгуначнікаў

У гэтым годзе праўленьне МББ чыг. адпусьціла на кватэрае будаўніцтва для чыгуначнікаў Беларускага раёну 204 тыс. руб. Намечана наступная праграма работ: па ст. Ворша — сваявольнае будаваньне двухпавярховага дому на 8 кватэр, сваявольнае аднапавярховага дому на чатыры кватэры і другога аднапавярховага дому. 100 тыс. руб. адлучана на будову двух новых двухпавярховых дамоў па 8 кватэр, кожны з надворнымі пабудовамі. Па ст. Менск будзе закончана аднаўленьне камяніцы. Па ст. Койданава будуюцца адзін дом на 4 кватэры, на што адлучалася 27 тыс. руб. Па ст. Негарэлае будзе закончана будова двух дамоў, па ст. Магілёў будуць пабудаваны трох дамоў памяшканьні для службаў.

Устаноўка радыё ў Крэдыт

Дзяржаўны электра-тэхнічны трэст у працягу красавіка-мая будзе аднаўляць рабочым і служачым камплекты для радыё-ўстаноўкі на крэдыт тэрмінам на 30 дзён. Цэна радыё-прыёмніку П-4 з двуххутым тэлефонам і дэтэктарам ДС-12 руб. 15 к. Максимальная цэна радыё-камплекту — 27 руб. У параўнаньні з мінулым часам цэны зьніжаны на 25 проц. Крэдыт выдодца пад гарантыю адміністрацыйна ўстаноў і прадпрыемстваў.

Устаноўка радыё ў Крэдыт

Дзяржаўны электра-тэхнічны трэст у працягу красавіка-мая будзе аднаўляць рабочым і служачым камплекты для радыё-ўстаноўкі на крэдыт тэрмінам на 30 дзён. Цэна радыё-прыёмніку П-4 з двуххутым тэлефонам і дэтэктарам ДС-12 руб. 15 к. Максимальная цэна радыё-камплекту — 27 руб. У параўнаньні з мінулым часам цэны зьніжаны на 25 проц. Крэдыт выдодца пад гарантыю адміністрацыйна ўстаноў і прадпрыемстваў.

Канцэрт Б. Фэліціянта

(Клюб К. Маркса, 7-га красавіка 1928 г.)

Бываюць ровныя „вулдэррында“ (дуэдэ). Адны, захапіўшыся разналіка славян, разьмешваюцца на наступнае калорытнае халтуры, пакідаюць увароту і паважную праду над разьмешчэньнем свайго таленту і, прамільгуючы пойма музичным мэтэрам, становяцца ачышчэньні музичамі сярэдняга гатууну (Рэфэз Качальскі, браты Чарняўскі, С. Лашчынскі і шмат інш.). Гэтых вулдэррындаў — пераважна тры — у гэты год былі ў

Першая радыё-станцыя ў вёсцы

Беларускае аддзяленьне электра-тэхнічнага трэсту заключыла першую ўмову на ўстаноўку радыё-станцыі ў вёсцы Мзынае, Бабруйскай акругі. Устаноўлена таксама гучагаварыць «Ажур» на 300 чал. Радыё-станцыя будзе адкрыта да 1-га мая.

Суд Грэбежнікі

5-га сьнежня 1927 году, а 10 гадзінаў вечары, селянін Чарняўскі ехаў з Магілёву радзімым дамоў і вёў прывязваю да савай кулявую на рынку карову.

— Вось, абрадуў жанку і дзяцей, — дума ён. Халі не ўдалося прадаць аўчыну, бо вада візкі дым, затое таяна добрую дойную карову купіў.

Вярстаў у 4-х ад гораду, на Чавускім тракце, каля Дарскіх хутароў, у прылеску выскачылі чацьвёра ўзброеных людзей і скамандалі:

— Руш ў гару. Прыстаўлены да ілба рэвалвэр прымусяў Чарняўскага выказаць загал.

Яго абшукалі, сьлягнулі з савай, забралі непраданы аўчыны, адвазгалі карову, узвалі аўчыны на карову і павалі яе да хутароў.

Чарняўскі паехаў за імі. Тады адзін з грэбежнікаў вярнуўся, абразаў лейцы, пасадзіў Чарняўскага ў саві, выняў пукай па каві і крыкнуў:

— Калі толькі вярнешся назад, дык мой рэвалвэр праможа на дае.

Чарняўскі паехаў і вярнуў у міліцыю. Калі ён з міліцыянерам прышоў на месца грэбежніцтва, дык пачаў у асобах гаспадароў бліжэйшых хутароў Бўдакіма і Кузьмі Стражнікавым грэбежнікаў.

На судзе Стражнікавым прыкідваліся „нязванымі“.

— Мы ня грэбілі, нават на дарогу ня выходзілі. Моладзе даведодца ў нашых жонка. Гэта сам Чарняўскі ўвечары заехаў да нас п'яным і пятаўся, ці ня бачылі мы яго карову, якая ўцякала...

Дошатам сьведка суд устанавіў, што Чарняўскі ехаў дамоў аўсім п'яным і што на восе ў яго ляжалі непраданы аўчыны і куляная карова была прывязана да савай.

Магілёўскі акруговы суд прыгаварыў абодвух грэбежнікаў да 5 год турмы і адвазіў іх Чарняўскага ў суме 92 р.

Асуджаныя падалі касашыяную скаргу ў Вархоўны Суд.

Вархоўны Суд пакінуў касашыяную скаргу без увагі і прыгавар па справе ў моцы.

Аб наданьні Міровічу годнасьці народнага артысты рэспублікі

Талент Наркамасветы ўбудзіла хабайніцтва перад СНК БССР аб наданьні годнасьці народнага артысты рэжысэру Міровічу.

За дзень

— ТАЛЭНЫ НА МАНУФАКТУРУ. МЦРК разьмернаваны ўсе талены на ваўняныя тавары. На будучым тыдні чынаецца другая партыя ваўняных тавараў.

— ЗАМЕСТ ВЯЛКАДНЮ — 1-га МАЯ. Учпрафсоз МББ чыг. пастанавіў перанесці нерабочы дзень 14 красавіка на панядзелак 30 красавіка — напярэдадні 1-га мая. Пытаньне аб гэтым перададана на вырашэньне агульных сходаў рабочым.

— ЗАКУПКА КУРОРТНЫХ МЕСЦ. ЦП саюзу прадаўнікоў пачынае працысловасьці выдзеліць сродкі на закупку ў гэтым годзе 27 курортных і санаторных месцаў. Апрача таго значная кольнасьць месцаў будзе закуплена ў дэмох адпачынку.

— НАВУЧАНЫЕ ІНВАЛІДАЎ ПРАЦЫ. Наркамсабз адпусьціў Менскаму Акрсабзэ 1000 р. на навучаньне інвалідаў працы. Інаваліды разьмернаваны па арцэлях.

— БАРАЦЬБА З ПРАСТЫТУЦЫЯЙ. 10-га красавіка адбудодца пасяджэньне нарады па барацьбе з прастытуцыяй, на якім будзе расправаданы нагоды аўчыты прастытутак у гарадох Беларусі.

— ПАСТУПЛЕННЕ ПЛЯВЫХ УЗНОСАЎ. За аплата 10 дзён саваіні Беларусаў атрымаў плавых узносаў 37.500 р. Усяго за другі квартал сабрана 268 тыс. р. (134 проц. заданья).

— ДАПАМОГА БЕСПРАЦОЎНЫМ. Саюз друкароў накіраваў у Меншаві на работу першую групу беспрацоўных з 4 чалавек, якія могуць шыць. У бліжэйшыя дні туды будзе накіравана другая група беспрацоўных.

Здарэньні Аўтобус наскочыў

8-га красавіка на р. Ленінскай і Інтэрнацыянальнай вул. аўтобус № 3 наскочыў на 6-гадовае дзіця. Дзіцячым выпадковасьці, дзіця атрымаваў толькі назначныя параненьні.

Сямейная драма

10-га красавіка ў савецкую больніцу даставілі з цяжкім нажывым параненьнем гр. Шышою. Жонка яго паранена ў руку. Падрабязнасьці гэтае справы высьвятляюцца.

Як застрахованаму папасьці на курорт ці ў санаторы?

У пачатку мая страхавыя арганізацыі Беларусі пачнуць адпраўляць хворых у санаторы і на курорты. Перад кожным хворым застрахованым ужо цяпер паўстае пытаньне: як можна папасьці на санаторна-курортнае лячэньне?

У гэтым годзе для накіраваньня на курорты і санаторы будуць адбіраць саміх застрахованых рабочых і служачых прадпрыемстваў і ўстаноў. Члены іх сям'яў ня будуць адбірацца для накіраваньня на курорты.

Палярэды адбор хворых на курорты робяць дактары амбуляторыі і стацыянараў у парадох гадавой бягучай работы з ліку хворых, якія непасрэдна звяртаюцца да іх. Абсьледваньне хворых адбываецца толькі ў дыспансэрах. У парых накіраваньня хворага дактары-спэцыялісты будуць падрыхтоўваць увесь матар'ял хемічных аналізаў, які можа аказацца патрэбным мэдыцынскай камісіі. Такі доўгі дакладны нагляд за хворым мае свой дадатны бок: доктар пасьпявае дакладна азнаёміцца са станам хворага, што гарантуе адборачыню камісіі ад усялякіх памылак.

Члены саюзу працысветы ў

Менску, якія паглядваюць медыцына ў мэдкамісіях, арганізаваных саюзам у гэтым годзе, могуць пакіроўвацца ў мэдыцына-кантрольныя камісіі з вынікамі саюзных камісіі.

Па меры паступленьня матар'ялу МКК будзе выклікаць на свае чарговыя пасяджэньні хворых па даных, якія маюцца ў санаторна-курортнай карце для абсьледваньня. Пры гэтым МКК устанавіць ступень патрэбы хворага ў санаторна-курортным лячэньні. Пры набліжэньні тэрміну адпраўкі хворых МКК будзе рабіць выбарку кандыдатаў для пасылкі іх у дакую чаргу, кіруючыся пры гэтым лікам месцаў, прадастаўленых рабочым і служачым у курортным лячэньні. Кандыдатуры абавязкова ўгадняюцца з прафсаюзнымі арганізацыямі. Агляд кожнага хворага ў МКК адбываецца з удзелам прадстаўніка прафсаюзу, які карыстаецца ў даным выпадку рашаючым голасам.

Завачаны вышэй парадак адбору павінен зьнішчыць недаходны практыкі мінулых год (малалугрутаванасьць накіраваньня, шматінстанцый, розныя адносіны да розных хворых і г. д.)

Бібліяграфія

Рэвалюцыйным шляхам. Апавяданьні з жыцьця Заходняй Беларусі. Л. Родзевіч. Выданьне БДВ, ц. 55 к., стар. 94.

Аб Заходняй Беларусі мы яшчэ амаль ня маем літаратуры. Гераічнае барацьба нашых шматпакутных братоў, іх рэвалюцыйны энтузіязм, змагарскі імшт пакуль што чакаюць свайго песьняра, які-б даў вялікія месцація палотан. Усё, што ў нас у літаратуры ёсьць аб Зах. Беларусі, можа служыць толькі матар'ялам для сапраўднага майстра, матар'ялам, які патрабуе вялікай апрадоўкі. Аднак сьвінь, кадзі цікавасьць рабоча-сялянскіх мас Савецкай Беларусі да жыцьця, умоў працы, да барацьбы за лепшую будучыню ў Заходняй Беларусі асабліва ўзраста ў звязку з галоўнейшым судом польскага фашызму над лепшымі прадстаўнікамі беларускага вароду, выхад кніжкі Л. Родзевіча асабліва карысны. Кніжка карысна тым, што яна без усялякіх „мудрагэльстваў“ дае сапраўдны адбіткі (фатаграфіі) жыцьця саян Зах. Беларусі, малючкі і эпізоды іх барацьбы. Усевагал Макаравіч Ігнатоўскі ў прахамове да зборніку піша: „Зборнік тым ня менш дае поўны і ярковы малюнак вёскі Заходняй Беларусі... Перамежда экснавататар Заходняй Беларусі няхай ня чытае кніжачкі Л. Родзевіча, бо яна сапоуе яму апагты, бо яна скажа яму, што ўлада яго нядоўгавечна. Але пралетары і селянін Беларусі як Савецкай, так і Заходняй працмтаюць кніжачку з валавазавьнем“. І сапраўды, свей праддываьсьцю, непадукувай прастатой ў форме, добрым падборам тэм зборнік зьводзіць чытача іменна ў масах і асабдіва ў вёсцы. Наша камсамольская моладзь у першую чаргу павіна паклапаціцца аб тым, каб зборнік дайшоў да найшырэйшых мас нашай чытача. Пярэдня адносна зборнік. Зборнік вымае 16 нумарчых апавяданьняў, некалькіх аповядаў і аповядаў.

Кніжная паліца

- Рэдакцыя газ. „Зьвязда“ атрымала для водзьму наступныя кнігі: 1. „Полымя“ № 2, ДВБ, 1928 г. 2. Л. Родзевіч „Рэвалюцыйным шляхам“, зборн. апов. з жыцьця Зах. Бел. ДВБ, стар. 94, цэна 55 к. 3. „Шэрая шыйка“, дзіцячая казка, апрацаваная Савінак, ДВБ, 1928 г. 4. С. Сямёнаў „Маварка“, ДВБ, 1928 год. Стар. 23, цэна 12 к. 5. Рубін, Капуцін, Голмшток, Аляксандраў, Дардак. „Грамадаўствэ“, — Рабочая кніжка для 5-га году навуч. (аўр. мова), частка 1-я, цэна 1 руб. Стар. 104. ДВБ, 1928 г.

«СПОРТ»

На летнія рэйкі

За здаровы каапэратыў сход упоўнаважаных МЦРК

У суботу, 7-га красавіка, у клубе саўгандальскаслужачых адкрыўся першы сход упоўнаважаных МЦРК пятага скаіканья.

Менскі ЦРК значна вырас за апошні час. Зараз ён мае 35.000 актывных пайшчынаў і абслугоўвае да 100.000 чал. насельніцтва Менску. Паступова выпіхасца прыватны гандаль.

Далей аб дзейнасці ЦРК вылінаў гарачыя спрэчкі, па якіх выступіла да 20 чал.

Прамоўцы зазначылі наступныя недахваты. Загедчыні магазынаў бюракратычна адносіцца да справы. Прызначны груба абыходзіцца з пайшчынамі. У ірамах ніколі няма бульбы і капустаў. ЦРК няўважліва адносіцца да сваёй маёмасці. Так, напр., ларок пры Ле-нім палу расьцягнуў.

Кепска абслугоўваюцца ў летні пэрыяд будаўнікі. Пры буйных пабудовах няма буфэтаў і рабочыя прымушаны або галадаць, або купляць у прыватніка.

Неабходна пашырыць гандаль сельгааспрадуктамі. Сталоўні ЦРК афіцыйна таму, што на іх мала зьвернута увагі. Кепска абслугоўваюцца вайсковыя часьці.

Справаздача робіцца праз паўгода, так што цяжка даць ацэнку рабоце ЦРК. Кепска дастаўляюцца тавары ў ірамы на акраінах. Сярод пайшчынаў не праводзіцца ніякай культуры.

На сходзе упоўнаважаных быў зьверджан баяно ЦРК, каштарыс выдаткаў на другое паўгодзьдзе 1927-28 году, замоўлена справаздача рэвізійнай камііі.

Але бываюць выдаткі, для якіх няма, па словах Гілія, іхняя „душа“, якія блазуніна прадуць, імкнучыся да ўсё большага і большага ўдасканаленьня сваёй ігра і пазнаваньня свайго таленту. У такіх выдатках выйраджаюцца Рубінштейны, Лісты, Маларты, Іоахімы...

Да ліку такіх апошніх вундэркіндаў належыць і маладзенькі (13-гадовы) скрыпач В. Фэліцынт.

Перад намі хуценькі стромкі хлопчык, з задученым тварам, які ўвесь адхасца сваёй скрыпцы, які быццам увесь усёю сваёю істотай занурэцца ў чароўную краіну гукаў і жыве толькі ў ёй. Ды ня толькі ён сам жыве ў гэтай казачкай краіне, але вядзе ў яе, зацягвае ў яе і сваіх шматлікіх слухачоў, якія разам з ім жывуць і адчуваюць, якія слухаюць вясёлы праграму яго канцэртаў з неаслабнай увагай і вачэй не адрываюць ад гэтага маладзенькага музыкі—паэты.

Але бываюць выдаткі, для якіх няма, па словах Гілія, іхняя „душа“, якія блазуніна прадуць, імкнучыся да ўсё большага і большага ўдасканаленьня сваёй ігра і пазнаваньня свайго таленту. У такіх выдатках выйраджаюцца Рубінштейны, Лісты, Маларты, Іоахімы...

Да ліку такіх апошніх вундэркіндаў належыць і маладзенькі (13-гадовы) скрыпач В. Фэліцынт.

Перад намі хуценькі стромкі хлопчык, з задученым тварам, які ўвесь адхасца сваёй скрыпцы, які быццам увесь усёю сваёю істотай занурэцца ў чароўную краіну гукаў і жыве толькі ў ёй. Ды ня толькі ён сам жыве ў гэтай казачкай краіне, але вядзе ў яе, зацягвае ў яе і сваіх шматлікіх слухачоў, якія разам з ім жывуць і адчуваюць, якія слухаюць вясёлы праграму яго канцэртаў з неаслабнай увагай і вачэй не адрываюць ад гэтага маладзенькага музыкі—паэты.

Але бываюць выдаткі, для якіх няма, па словах Гілія, іхняя „душа“, якія блазуніна прадуць, імкнучыся да ўсё большага і большага ўдасканаленьня сваёй ігра і пазнаваньня свайго таленту. У такіх выдатках выйраджаюцца Рубінштейны, Лісты, Маларты, Іоахімы...

Да ліку такіх апошніх вундэркіндаў належыць і маладзенькі (13-гадовы) скрыпач В. Фэліцынт.

Перад намі хуценькі стромкі хлопчык, з задученым тварам, які ўвесь адхасца сваёй скрыпцы, які быццам увесь усёю сваёю істотай занурэцца ў чароўную краіну гукаў і жыве толькі ў ёй. Ды ня толькі ён сам жыве ў гэтай казачкай краіне, але вядзе ў яе, зацягвае ў яе і сваіх шматлікіх слухачоў, якія разам з ім жывуць і адчуваюць, якія слухаюць вясёлы праграму яго канцэртаў з неаслабнай увагай і вачэй не адрываюць ад гэтага маладзенькага музыкі—паэты.

Але бываюць выдаткі, для якіх няма, па словах Гілія, іхняя „душа“, якія блазуніна прадуць, імкнучыся да ўсё большага і большага ўдасканаленьня сваёй ігра і пазнаваньня свайго таленту. У такіх выдатках выйраджаюцца Рубінштейны, Лісты, Маларты, Іоахімы...

Да ліку такіх апошніх вундэркіндаў належыць і маладзенькі (13-гадовы) скрыпач В. Фэліцынт.

Перад намі хуценькі стромкі хлопчык, з задученым тварам, які ўвесь адхасца сваёй скрыпцы, які быццам увесь усёю сваёю істотай занурэцца ў чароўную краіну гукаў і жыве толькі ў ёй. Ды ня толькі ён сам жыве ў гэтай казачкай краіне, але вядзе ў яе, зацягвае ў яе і сваіх шматлікіх слухачоў, якія разам з ім жывуць і адчуваюць, якія слухаюць вясёлы праграму яго канцэртаў з неаслабнай увагай і вачэй не адрываюць ад гэтага маладзенькага музыкі—паэты.

Але бываюць выдаткі, для якіх няма, па словах Гілія, іхняя „душа“, якія блазуніна прадуць, імкнучыся да ўсё большага і большага ўдасканаленьня сваёй ігра і пазнаваньня свайго таленту. У такіх выдатках выйраджаюцца Рубінштейны, Лісты, Маларты, Іоахімы...

Да ліку такіх апошніх вундэркіндаў належыць і маладзенькі (13-гадовы) скрыпач В. Фэліцынт.

Перад намі хуценькі стромкі хлопчык, з задученым тварам, які ўвесь адхасца сваёй скрыпцы, які быццам увесь усёю сваёю істотай занурэцца ў чароўную краіну гукаў і жыве толькі ў ёй. Ды ня толькі ён сам жыве ў гэтай казачкай краіне, але вядзе ў яе, зацягвае ў яе і сваіх шматлікіх слухачоў, якія разам з ім жывуць і адчуваюць, якія слухаюць вясёлы праграму яго канцэртаў з неаслабнай увагай і вачэй не адрываюць ад гэтага маладзенькага музыкі—паэты.

Справчны аддзел

Пасылка на работу

9 красавіка біржа працы пасла на работу з заманаванага сьпісу: Ваенеду—1 чесьляра, Дому Селя—1 чесьляра і 3 трыкоўшыкаў, дзяржэстро—1 чесьляра, 12 кашыкаў, 4 чесьляроў, заводу ЗНІ—2 чесьляроў, на Менжаладзі—1 чесьляра, чорнаробчыка.

На 10 красавіка патрэбны 6 чесьляраў чорнаробчыка для Ваенеду, чл. чорнаробчыка для Дому Селя з заманаваным.

Паведамленьні

У сераду, 11 красавіка, а 7 го ўвечы ў паміжканьні кабінэту прапрабавіка пры клубе К. М. для прапанаваньня абдуцця кансультацыя тав. Мэдэна па тэмамі, як кіраваць чорнаробчыка.

У сераду, 11 красавіка ч. ч. кабінэце ўвечы ў паміжканьні Працаветы абдуцця чорнаробчыка сход усіх трох груп Гарца рабцы.

Лука абавязкова без спазьненьня

НК РСІ і Прэзідыум ЦП леньня саюзу саўгандальскаслужачых, 11-га красавіка г. г., увеч у клубе „Саўгандальска (гладзільная валя), сход усіх прінікоў міліцы і крамвышчуку са на в фабрычна-заводскімі камі і мясцомамі ўстаюў г. Менску Абвестка для: 1) Далей працяжні РСІ аб абслугоўваньні рміліцы.

Просьба да ўсіх работнікаў дзі і ФЭМК выліцца па сходу свавольна.

На сход запрамаюцца сабра дхдаты Гарсавету.

НК РСІ і Прэзідыум ЦП

ДОМ АСВЕТЫ. Аўто красавіка. Пастаўка к-ву р драмы: „9-я жолка Чуліна“. На 8 гадз. Білеты пры ўваходзе.

Адказы рэдактар Я. АСБ

Згубленыя і ўкрадзеныя наступныя дакуманты несараўднымі:

- Пасьведчаньне Карачуна В. Мен. камтасам на право дома.
- Чарвоаварчэйская кніжка Іван выд. Заслаўскім РВК.
- А сабовое пасьведчаньне Песку выд. праўдывнем Загодні са № 454-б.
- Прыпіс. кніжка дапрываўні П. Лібермана М. Ц., выд. Аза РВК.
- Пасьвённая кніжка Зарэмба І.
- Кааперат. кніжка № 3656 К. І. М., выд. МЦРК.
- Член. білет № 1876 Паўла выд. саюзам нарарч Пашк. Голуб С. Х., выд. РВК.
- Пашпорт № 166 Паўлавай І. Менскай міліцыі.

ТЕАТР. КІНО

ДЗЯРЖАЎНЫ ЯЎРЭЙСКІ Тэатр БССР

ЧАЦЬВЕР, 12-га КРАСАВІКА

„ОВЕЧИЙ ИСТОЧНИК“ у 3-х актах

Білеты ў часе тэатру

Пятніца, 13-га і субота, 14 красавіка

ГІРШ ЛЕКЕРТ у 3-х актах і 10 версіях

Біл. на 13 у сабсе саўгандальскаслужач., на 14 усё біл. прададзены

Пачатак спэнтаклаў а 8 з пал. гадз увеч.

Кіно **„ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА“** Ад аўторка, 10 красавіка

Славуты нямецкі артысты

Конрад ВЭЙДТ

„ЦІ СЬМЕЕМ МЫ МАЎЧАЦЬ“

Трагедыя ў 7 часьцях

Толькі 3 сэансы. Пачатак 1-га сэансу а 7 г. Каса—ад 5 г.

Кіно **„ПРАЛЕТАРЫ“**

Ад аўторка, 10 красавіка

І. Вялізны бытавы фільм

„ДОМУСУМЭТАХ“

драма ў 6 часьцях. Лепшыя водзвы цэнтральнай прэсы!

II і III. Дзьве амэрыканскія трукавыя камэдыі

„Знаходзімы павольны“, II „Джэк, слон і Ко“, у 2-х часьцях.

Пачатак сэансаў а 6 з пал. гадз. Каса—ад 5 гадз.

Кіно **„ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ“**

Ад аўторка, 10-га красавіка

2 фільмы ў адзін сэанс!

„Дачка джунглей“, у 6 част.

„ПАБЕГ“, у 6 част.

КІНО-ТЭАТР **„КУЛЬТУРА“** ♦ Ад аўторка, 10 красавіка

3 прычыны выключнага посьпеху яшчэ 6 дзён пастаўкі грандыёзнага гістарычна-рэвалюцыйнага баявіка

„КАСТРЫЧНІК“

3 прычыны працяжнасьці дэманстраваньня фільму ШТОДЗЕНЬ ТОЛЬКІ 2 СЭАНСЫ.

Пачатак 1-га сэансу а 7 г. 15 м., 2-га сэансу—а 10 г.

КАСА АДЧЫНЕНА ад 5 гадз.

КЛУБ **Карла МАРКСА**

СІМФОНІЧЕСКІЙ **КОНЦЕРТ**

СЕГОДНЯ, 10 АПРЕЛЯ

под упр. БЕССМЕРТНОГО А. Л.

Солист лауреат Московской Консерватории

ГЕОРГИЙ ПЕТРОВ

(РОЯЛЬ)

Подробности в афишах

Билеты от 1 руб. до 20 коп. продаются ежедневно в рабочей кассе от 11 с пол. до 2 н от 4—6 час. веч., а в день концерта—в кассе клуба КАРЛА МАРКСА от 6 с пол. час. веч.

НАЧАЛО В 8 С ПОЛ. ЧАС. ВЕЧЕРА.

Да ведама падпісчыкаў „Зьвязды“

З сёньнешнім нумарам газэты „Зьвязда“ мясцовым і іншагароднім падпісчыкам разасланы другі нумар за красавік мясяц № (15) 263 часопісу

Падпісчыкаў газэты „Зьвязда“ з дадаткам часопісу „ОГОНЕК“, якія не атрымалі часопісу, просьба безападладна аб гэтым навастаньні мясцовых падпісчыкаў—у галоўную кантэру газэты „Зьвязда“ (Менск, Савецкая, 63), а іншагародніх—напаўрадкам у паштовы аддзяленьні.

ОГОНЕК

Міраўніцтва Менскага Аіругомага аб’яднаньня Працаветыў падае да ведама усіх спамышчу, што

з 1-га красавіка г. г. пачаў функцыянаваць

ПРАЦКАЛЕКТЫУ-ЗАВОД

на новай арганізацыі

Завод адрэнае для малой усе матар’ялы для малой і вялікай машыны, тачальных

Завод адрэнае для малой усе матар’ялы для малой і вялікай машыны, тачальных

Адрас: Менск, вул. Розы Люксембург, 26.

За справамі зьвертацца ў Міраўніцтва, Рэвалюцыйная, 8, тэл. № 747, 677 і 1208

Зубная паста „КАЛОДОНТ“

охраняйте зорно фронт-полость рта и зубы! Спорунайте „КАЛОДОНТ“ маркой „АНО“ тубы

ЛАБОРАТОРИЯ КООПЕРАТИВА **„ГАЛЕН-МОСКВА“** МОСКВА

Прымо абвестак у чарговы нумар газэты адбываецца да 2-о гадзіны дня.